

21 slov a Osudov

Silvia Antalíková, Simona Azi, Emily D. Beňová,
Daniela Bordášová, Mária Corvus, Andrea Ferencová,
Martina Grmanová, Kristína Hrušková,
Tereza Hrušková, Eliška Jugášová, Maja Kadlečíková,
Milica Mikulová, Mária Nováková, Lucia Páchniková,
Eva „Kara“ Pífková, Tatiana Plešová,
Valentína Sedileková, Monika Abdu Touderová,
Miriam Vojčeková, Monika Wurm, Lidka Žáková

Vojtech Beniczky, Tomáš Beník, Marek Durdiak,
Peter Ďurík, Peter Hoferek, Stanislav Hoferek,
Peter Jarkuliš, Eduard Lautrek, Matúš Lavrík,
Dušan Láznička, Ladislav Mrena, Horan Ovcipas,
Mário Radev, Daniel Regec, Juraj Thal,
Miroslav Vranský, Pavel Sekerák

Kolektív autorov

21 slov
a Osudov

Kolektiv autorov

Vydavateľ: Greenie knižnica
greenie.elist.sk

OBSAH

O knihe

Autori textov

Ženskými očami

Rozhodnutie znamení / Simona Azi

Útek z Polska / Daniela Bordášová

Pocit / Mária Corvus

Smutný příběh / Andrea Ferencová

Skladačka / Martina Grmanová

Šílená / Kristína Hrušková

Pád / Tereza Hrušková

Halucinace / Tereza Hrušková

Dívka bez tváře / Tereza Hrušková

Skrýš před světem / Tereza Hrušková

Cesta na okraj / Tereza Hrušková

Depresivní / Tereza Hrušková

Blázen / Tereza Hrušková

Noc / Tereza Hrušková

Podnájem / Tereza Hrušková

Smrt / Tereza Hrušková

Světy / Tereza Hrušková

Přelud / Tereza Hrušková

Lysohlávky / Tereza Hrušková

Stranou od života / Tereza Hrušková

Minimalista / Tereza Hrušková

Sebareflexia / Milica Mikulová

Sama / Mária Nováková

Ostnatý drôt / Mária Nováková

Príliš náročná? / Mária Nováková

5 grošov / Mária Nováková

[Kazajka motýlích krídel / Lucia Páchniková](#)
[Skala medzi nami / Monika Abdu Touderová](#)
[Rande, či? / Monika Abdu Touderová](#)
[Prázdno / Miriam Vojčeková](#)
[Zhasínajúci odlesk poslednej črepiny / Monika Wurm](#)
[Liek / Lidka Žáková](#)
[Ekvilibrium / Lidka Žáková](#)
[Snooker / Lidka Žáková](#)
[Oslava / Lidka Žáková](#)
[Život po živote / Lidka Žáková](#)
[Prečo? / Lidka Žáková](#)
[Dieťa Nevinnosti / Lidka Žáková](#)
[Kazuistika / Lidka Žáková](#)

Mužskými očami

[Chlieb z Biškeku / Peter Hoferek](#)
[Učebnica vzduchoprázdna / Stanislav Hoferek](#)
[Východ na východ / Stanislav Hoferek](#)
[Superhrdina / Stanislav Hoferek](#)
[Nekúpiš hrocha? / Stanislav Hoferek](#)
[Koncert / Stanislav Hoferek](#)
[Marketing na Krowky / Stanislav Hoferek](#)
[Sexmisia naopak / Stanislav Hoferek](#)
[Veštica / Stanislav Hoferek](#)
[Vanilkový upír / Stanislav Hoferek](#)
[Posledný bojovník / Stanislav Hoferek](#)
[Takmer historický príbeh / Stanislav Hoferek](#)
[Inzerát od morskej panny / Stanislav Hoferek](#)
[Zemeguľa / Stanislav Hoferek](#)
[Evolúcia / Stanislav Hoferek](#)
[Onkologický behemoth / Stanislav Hoferek](#)
[Medzi mrežami / Stanislav Hoferek](#)
[Minimalizmus / Stanislav Hoferek](#)

[Bezruký lukostrelec / Stanislav Hoferek](#)
[Posledný odpočinok / Stanislav Hoferek](#)
[Rozchod / Peter Jarkuliš](#)
[Fľaša / Peter Jarkuliš](#)
[Červenovláske / Peter Jarkuliš](#)
[Sklamanie / Peter Jarkuliš](#)
[Morbídna / Peter Jarkuliš](#)
[Denník siedmych slov / Eduard Lautrek](#)
[Kľúče / Horan Ovcipas](#)
[Ak a Lod' / Pavel Sekerák](#)
[Hoax / Pavel Sekerák](#)
[Králik / Pavel Sekerák](#)
[Vlakom / Pavel Sekerák](#)
[Pokémon / Pavel Sekerák](#)
[Prekliata poviedka / Pavel Sekerák](#)
[Nobelovka za smrť / Pavel Sekerák](#)
[Rande / Pavel Sekerák](#)
[Reťaz slov / Pavel Sekerák](#)
[Mart'an / Pavel Sekerák](#)
[Díler / Pavel Sekerák](#)
[Poľutovaniahodný manžel / Pavel Sekerák](#)
[Medveď / Pavel Sekerák](#)
[Kaktus / Pavel Sekerák](#)
[Vincent / Pavel Sekerák](#)
[Júlia / Pavel Sekerák](#)
[Putování introverta / Pavel Sekerák](#)
[Dlhá cesta domov / Pavel Sekerák](#)
[Snáď / Pavel Sekerák](#)
[Všetko má svoj koniec / Pavel Sekerák](#)
[Koniec dobrý, všetko dobré / Pavel Sekerák](#)
[Očami ženy / Pavel Sekerák](#)
[LoToR / Pavel Sekerák](#)
[Opäť sama / Pavel Sekerák](#)

[Volby / Pavel Sekerák](#)
[Sumer hits you! / Pavel Sekerák](#)
[Trip / Pavel Sekerák](#)
[Drak / Pavel Sekerák](#)
[Drak / Pavel Sekerák](#)
[Slzy / Pavel Sekerák](#)
[Dovolenka / Pavel Sekerák](#)
[Voľný pád / Pavel Sekerák](#)
[Po práci / Pavel Sekerák](#)
[Gravitácia / Pavel Sekerák](#)
[Zoznámenie / Pavel Sekerák](#)
[Klam / Pavel Sekerák](#)
[Alebo / Pavel Sekerák](#)

[Apokalypsa](#)

[Bludisko / Silvia Antalíková](#)
[Noc v púšti / Vojtech Beniczky](#)
[Na konci pekla / Tomáš Beník](#)
[Koniec / Emily D. Beňová](#)
[Putovanie / Marek Durdiak](#)
[Oáza v púšti / Peter Ďurík](#)
[Rok 3000 / Stanislav Hoferek](#)
[Konec / Tereza Hrušková](#)
[Apokalypsa mysle / Peter Jarkuliš](#)
[Cesta do neba / Eliška Jugášová](#)
[Zapraskali hromy / Maja Kadlečíková](#)
[Už nie je kam ísť / Eduard Lautrek](#)
[Odvaha / Matúš Lavrík](#)
[Sen? / Dušan Láznička](#)
[Putovanie mysl'ou / Ladislav Mrena](#)
[Volanie apokalypsy / Mária Nováková](#)
[Strohé stroje / Lucia Páchniková](#)
[Sonet / Eva „Kara“ Pifková](#)

[Dokonalá mrcha / Tatiana Plešová](#)

[Prezývka Zombie / Mário Radev](#)

[Dielo človeka / Daniel Regec](#)

[Na konci / Valentína Sedileková](#)

[Apokalypsa / Pavel Sekerák](#)

[Beznádej / Juraj Thal](#)

[Apokalypsa volá / Miroslav Vranský](#)

[Vstup voľný / Lidka Žáková](#)

Zóna (pre) šialencov

[Taký ten oný / Tomáš Beník](#)

[Abecedné blúznenie / Pavel Sekerák](#)

[Bača / Pavel Sekerák](#)

[Bulbasaur / Pavel Sekerák](#)

[Menovite / Pavel Sekerák](#)

[Návod na používanie / Pavel Sekerák](#)

[Perverzný Pinokio / Pavel Sekerák](#)

[Preteky slávnych / Pavel Sekerák](#)

[Smutné Ž / Pavel Sekerák](#)

[Bulbasaur na hrad! / Stanislav Hoferek](#)

[Od analýzy po úplný zmätok / Stanislav Hoferek](#)

[Posledný odpočinok / Stanislav Hoferek](#)

[Posledný tím / Stanislav Hoferek](#)

[Rum C-ICE / Stanislav Hoferek](#)

O KNIHE

Päť rokov po uverejnení knihy 15 slov a osudov sa toto dielko stalo inšpiráciou pre skupinu tvorivých nadšencov, ktorí prijali výzvu napísať báseň či krátku poviedku s použitím vopred určených slov. Greenie knižnica sa rozrástla na viac ako sto kníh, a to znamená aj viac kreatívnych ľudí.

21 slov a osudov je dielo, ktoré je dospelé i nedospelé zároveň. Pohľad do hláv ľudí, ktorí sa k jednotlivým výzvam vyjadria iným spôsobom. Aj preto na základe niektorých slov vznikli texty od viacerých autorov. Neznamená to však, že by boli rovnaké. Budete prekvapení, koľko rôznych variácií a tém sa môže ukrývať v tých istých slovách. Existuje veľmi známa a múdra myšlienka: Smejte sa nám, že sme každý iný. My sa smejeme Vám, že ste všetci rovnakí. Greenie knižnica podporuje kreativitu i odlišnosť názorov a štýlov písania. Preto sme odlišní, aby sme sa mohli učiť jeden od druhého. A aby sa každý mohol tešiť z diela, ktoré by sám možno nikdy nevymyslel. Ak môžete, prečítajte si diela od rozličných autorov. Vyjadrite sa na stránke knižnice a budeme radi, keď sa aj vy zapojíte do niektorej budúcej zbierky. Špecialitou tejto knihy je časť nazvaná Apokalypsa. Autori dostali rovnaké slová, no vytvorili rozličné diela, odlišujúce sa prakticky všetkým. A nechýba ani Zóna (pre) šialencov, územie, na ktoré vstúpia len tí najodvážnejší.

AUTORI TEXTOV

Silvia Antalíková, Simona Azi, Emily D. Beňová, Daniela Bordášová, Mária Corvus, Andrea Ferencová, Martina Grmanová, Kristína Hrušková, Tereza Hrušková, Eliška Jugášová, Maja Kadlečíková, Milica Mikulová, Mária Nováková, Lucia Páchniková, Eva „Kara“ Pífková, Tatiana Plešová, Valentína Sedileková, Monika Abdu Touderová, Miriam Vojčeková, Monika Wurm, Lidka Žáková

Vojtech Beniczky, Tomáš Beník, Marek Durdiak, Peter Ďurík, Stanislav Hoferek, Peter Jarkuliš, Eduard Lautrek, Matúš Lavrík, Dušan Láznička, Ladislav Mrena, Horan Ovcipas, Mário Radev, Daniel Regec, Juraj Thal, Miroslav Vranský, Pavel Sekerák

Autori slov:

Emily D. Beňová, Daniela Bordášová, Andrea Ferencová, Martina Grmanová, Tereza Hrušková, Dagmara Hudáková, Mária Nováková, Halus Ka, Beáta Plučinská, Janka Růžičková, Monika Abdu Touderová, Miriam Vojčeková, Monika Wurm, Lidka Žáková

Henrich Hanušovský, Stanislav Hoferek, Peter Jarkuliš, Ďuro Karkuš, Horan Ovcipas, Pavel Sekerák

Zapojilo sa veľa autorov a dúfame, že tu nájdete niečo práve pre Vás. Či už hľadáte niečo vtipné a bláznivé, alebo skôr niečo vážnejšie, čo Vás vtiahne do deja.

PDF: ISBN 978-80-570-0703-6 | EAN 9788057007036

ePub: ISBN 978-80-570-0704-4 | EAN 9788057007043

Mobi: ISBN 978-80-570-0705-0 | EAN 9788057007050

ŽENSKÝMI OČAMI

Jednotlivé autorky dostali možnosť napísať krátku poviedku, báseň, rozhovor či akýkoľvek iný text s použitím 21 slov od iného autora alebo autorky.

Každá z nich tak dostala úplnú slobodu v tom čo bude písať a ktorú sadu slov si pre svoje dielo vyberie. V ženskom oddelení dominuje poézia. Na nasledujúcich stranách sa môžete dočítať o tom, koľko emócií môže ukrývať 21 slov, a že za úsmevom našich krajších polovičiek sa môžu v skutočnosti ukrývať hlboké a vážne myšlienky.

Rozhodnutie znamení / Simona Azi

slová dodala Beáta Plučinská

*More, hviezdy, slnko, skala, kôň, loď, piesok, závoj, diera, les, lano, hlava, drevo, hodiny,
slza, dúha, maska, motýľ, sekera, ryba, stopa*

Jedno rozhodnutie. Jedna voľba, bez príčin, bez pochopenia. Aj keď všetky znamenia, ktoré boli, som ja, ako inak, brala inak. Také znamenia, ako sekera, ktorá rozsekla nočnú oblohu posiatu hviezdami. Závoj spadol na zem a v oblohe sa ukázala diera. No komu by napadlo, že je to zlé znamenie? Komu by napadlo, že jeho kroky vedú do záhuby? Potriasla som hlavou a pozrela na horizont, kde sa zase ukázala dúha. Prešlo 20 rokov od môjho rozhodnutia. A dnes sa ukáže či to bolo rozumné rozhodnutie, alebo bol sľub daný tak ako život motýľa. Na jeden deň. Znova som sa rozhliadla okolo seba. Stála som na útese a za mnou sa týčil zelený les, ktorý ma delil od všetkého živého. Na tvár mi dopadalo teplo zo slnka. Niežeby som to za tých 20 rokov necítila hodiny, ale teraz to bola moja tvár. Teraz som to cítila. Ako mi tvár hreje teplom. Ako sa kvapky mora jemne prilepia na pokožku a zanechávajú na nej stopu. Ako mi to len chýbalo. Konečne som dýchala čerstvý vzduch, konečne som mohla napnúť svoje telo a hlavu zakloniť dozadu a zakričať. Kričať, metať sa a kričať. Bolo to vzrušujúce, slobodné a voľné. Dlhú som nič také necítila. Znova som zakričala.

More, slnko, skala, kôň čo sú to za znamenia? Znamenia radosti? Voľnosti? a pevnosti? Mám z toho niečo? Prečo znamenia došli ku mne? K čomu vlastne tie znamenia slúžia? Raz hore a raz dole. Či ako to je? Sama neviem. More mi bolo vždy láskou. Láska, ktorá mi nebola daná. Ktorá mi bola ukradnutá a zničená. Úsmevné. Že toto všetko bolo také zvláštne. Že tieto znamenia mi ukazovali celý ten

čas pravdu. 20 rokov a stále som na tom istom. 20 rokov a dnes sa dozviem či to malo zmysel. Jedno rozhodnutie dané pod vplyvom masky. Rohodnutie, ktoré maska považovala za dobré. A tak čakám a sledujem horizont. Sledujem kedy sa na piesku objaví prvá noha, čakám kedy sa na obzore objaví loď, ktorá pre mňa príde. Ktorá ma odvezie preč a ja budem so svojimi milovanými. A tak čakám.

Piesok bledý, horúci. Mikročastice dostávajúce sa do každého voľného otvoru. Snívam? Nesnívam? Ako je možné, že aj z takej diaľky vidím tu malú modrú ryбку? Ryba, ktorá priplávala ku skale a zaliezla. O pár minút vypláva. Pozerá na mňa? Nemožné! Nie je možné, aby tu bola. Nie je možné, aby som ju videla. Ryba teda neexistuje. Nič čo nie je možné, neexistuje. To je rozhodnutie masky. Ako sa len tá maska volala? Pomykala som hlavou. Slnko sa prehuplo na druhú stranu oblohy. A tým pádom mi ukazovalo, že čas, ktorý som mala na stretnutie s mojimi blízkymi sa stráca v nedohľadne.

Lano! Zväzovalo mi ruky. Lano sa viac zarylo do kože a ja som znova skríkla. Telo sa metalo, hlas kričal, ale už som to zase nebola ja.

Drevo! Drevo v ústach zabraňujúce, aby som vyslovila čo i len hlásku. Drevo, ktoré mi tlačilo na kútiky úst, ktoré mi tlačilo na jazyk a rezalo ho. Škrela ho to. Stačí, prosím! Oni prídu. Nezabudli. Verila som im, chcem im to všetko povedať. Ale nedá sa.

„Hlava zaistená,“ počula som hlas.

„Prestala sa metať. Ruky priviazané bez pohybu. Čel'ust' zaistená,“ ozval sa ďalší hlas.

Ten hlas, pomyslela som si. Ja ho poznám. Ten hlas.

„Ahoj,“ povedala maska.

Biela maska, biely plášť, dlhé prsty v zelených rukaviciach.

Zmizla pláž. Zmizol piesok, horizont, skala a aj more. Všetko bolo preč. Zostalo lano, drevo a bolesť.

„Už to nebude dlho trvať,“ povedal tvrdý hlas.

Jedno rozhodnutie. Jedno nútené rozhodnutie, ktoré mi určila maska. A teraz ležím na stole. Na stole, ktorý mi prináša bolesť, strach.

„Elektrošok pripravený,“ ozval sa hlas.

„Myslím, že by sme mali prestať. Trpí. Toto už je sadizmus,“ ozval sa mladý, hlboký hlas plný energie.

Snažila som sa ho nájsť. Ale nevidela som nič. Závoj bolesti mi nedovolil mať jasný pohľad.

„Ak sa nám to podarí. Bude prvá. Prvá, ktorá sa z toho dostane.“

„Zabiješ ju. Nevidíš,“ povedal, „tú krv z uší? Z nosa? Prázdny pohľad? Bude to vražda,“ dodal.

Loď! Našla som loď. Videla som na obzore loď. Loď, ktorá ma vezme za príbuznými.

„Začnite,“ povedal doktor a pacientke pripevnili na hlavu elektródy.

„Už si doma,“ povedala mi matka a vzala ma do náručia.

Útek z Poľska / Daniela Bordášová

slová dodala Monika Wurm

*zámer, adopcia, drôt, voda, vášeň, degradovať, lavína, nechty, hlina, cesta, Poľsko, útek,
nechutný, nechcený, žltý, správanie, odtlačok, tráva, ľad, počasie, nevera*

Na pamiatku väzňa zastreleného za zlého počasia v
osvienčimskom lese...

zámer žiť je lavína
degradujúca ľudské sny
dôstojnosť
správanie
nad ktorými svietia žlté nechty
od škrabania núdzových správ
do nahej omietky
nechutne páchnucej
strachom

S.O.S

utekáš nocou
svietia zlaté hviezdy
nechcené
ako deti
narodené z nevery
zapísané na adopciu
hviezdy vypálené na chudom zápästí

utekáš dažďom z bloku B
a tvoja duša

s korunou z ostnatého drôtu
už nie celkom ľudská
odteká do údolia
sĺz pozostalých
kde rastie nesmrteľná tráva

utekáš búrkou
píšu po tebe monogramy
ako na vreckovku
striebornou niťou streľby

túžba žiť je vášeň
tiché milovanie
so zamrznutou vodou potokov
za Osvienčimom
po ktorej už kráčaš ako svätý
nezanechávajúci odtlačky topánok
ani bosých nôh
v ľade a
ani v hline neexistujúcich ciest
vedúcich domov

lebo svätý znamená
byť zbavený tela
a kričať aj po umlčaní

Pocit / Mária Corvus

slová dodal Pavel Sekerák

*Kráčali, prekrútia, oslobodzujú, vynaliezavý, bezpečná, strieľať, hreje, utopený,
bezočivo, pátra, premenil, obyčajný, rovnako, sediaci, váhavo, prerátal, nádherné,
zožltli, vytratila sa, pozvaných, neuveriteľná*

Váhavo sediaci na rozostlanej posteli som rozmýšľala čo si dnes oblečiem.

Nikdy som nebola nejaká mimoriadne vynaliezavá, ale dnes som nechcela byť len taká... taká obyčajná.

Medzi pozvanými obchodnými partnermi bol tentokrát aj ten neuveriteľne drzý, no šarmantný šéf poľskej pobočky. Nestretávali sme sa často, no vždy, keď bolo nejaké dôležité rokovanie a on tam bol, bezočivo na mňa zísal. Nerobilo mi to dobre, nedokázala som sa sústrediť a to najmä keď sedel čo najbližšie pri mne. A to bolo vlastne vždy. Každý člen spoločnosti mal totiž svoje miesto.

Tentokrát sa však preráta! Poprosila som našu asistentku Aničku, aby jeho menovku dala čo najďalej od mojej a vedľa mňa posadila hocikoho. Len nie jeho!

Nechápavo sa na mňa pozrela svojimi vypúlenými očami.

„Strieľaš si zo mňa?“ zdesene sa ma opýtala a ponáhľala sa vytratiť sa zo zasadačky.

„Anička, počkaj,“ kričala som za ňou a pokúšala som sa ju zastaviť. „Je to dôležité, ide o život!“ vyvreskla som. Doteraz nechápem čo mi to napadlo. Veta o dôležitosti života zabrala.

Anke som v skratke vysvetlila o čo ide, a že si to pri tak náročnom rokovaní, ako má byť to dnešné určite nikto nevšimne, že Hans sedí na opačnom konci na kraji stola. Podľa mňa to bola aj tak blbosť. A

ešte aj menovky vždy museli mať. Každý už poznal svoje miesto aj poslepiačky.

Anička bola v strese, no ja som bola spokojná, že budem v bezpečí. Mohlo sa začať rokovanie.

Keď sa všetci konečne dohrnuli do rokovacej miestnosti, každý si sadol na svoje miesto, len Hans chodil okolo elipsovitého stola a pozeral na každú menovku a striedavo na mňa. Vyzeral, akoby po niečom, alebo niekom pátral. Keď konečne objavil miesto, kde sedí, priam som z jeho výrazu tváre cítila ako sa cíti. Ako utopený v lyžičke vody. Na otázku „prečo?“ však nebol čas a tak milý-zlatý zostal sedieť na stoličke ticho ako myš. A načo by sa aj pýtal? Na takú blbosť? Aj tak by sa nedozvedel pravdu, ktorú som vedela len ja a naša asistentka. A ak by aj trval na vysvetlení, nejak by som to už prekrútila a vymyslela si nejaký dôvod.

Po skončení porady nesúcej sa v mimoriadne napätej atmosfére sme s Hansom naraz vyšli zo zasadačky a kráčali sme chvíľu vedľa seba po chodbe, kde sa ozývala vrava asi dvadsiatich ľudí. Ani jeden z nás dvoch neprehovoril.

Vyšla som von z budovy a sadla som si v blízkom parku na lavičku. Konečne čerstvý vzduch. Ten oslobodzujúci pocit ma hrial v celom mojom vnútri a keď som zatvorila oči, môj pocit sa premenil na vanúce sa listy parkových stromov, ktoré už pomaly žltli, no stále boli rovnako nádherné.

Smutný príbeh / Andrea Ferencová

slová dodala Beáta Plučinská

more, hviezdy, slnko, skala, kôň, loď, piesok, závoj, diera, les, lano, hlava, drevo, hodiny, slza, dúha, maska, motýľ, sekera, ryba, stopa Stála som uprostred lesa, kdesi medzi ihličnatým a listnatým porastom, a v hlave sa mi preháňalo milión myšlienok. Kedy som, dofrasa, stihla padnúť až na úplné dno? Kedy sa čakanie na princa na bielom koni zmenilo na boj o život?

Stála som nad priepasťou. Nad dierou, do ktorej som sa chystala skočiť a vedela som, že pád bude bolieť. Dívala som sa na lano zavesené na dreve nad mojou hlavou. Tento boj už nemal zmysel. Už som si ďalej nevládala nasadzovať každý deň masku a tváriť sa, že je všetko fajn.

Keď odbije moja hodina, moje utrpenie sa skončí. Blízky si poplačú a život pôjde ďalej aj bezo mňa. Moja stopa zmizne zo zemského povrchu. Okolo hlavy mi preletel motýľ. Bol farebný ako dúha a krásny ako môj život pred tou tragédiou. Spomenula som si na ten moment, keď sa to všetko zmenilo. Myslela som si, že sú to najšťastnejšie chvíle v mojom živote. Ach, ako som sa vtedy mýlila.

Pousmiala som sa nad najšťastnejším dňom môjho života v závoji, keď sme si povedali spoločné áno. Na nádherný západ slnka pri mori na našej svadobnej ceste. Na tie teplé večery pri hviezdach s bosými nohami na piesku.

Keď sme obdivovali každú jednu skalu a mali na tvárach úsmev od ucha k uchu. Pri ďalšej spomienke sa mi z očí vykotúlali slzy veľké ako hrachy. Na tú loď sme nikdy nemali ísť. Bála som sa, ale ty si sa mi smial, že som ako malé ustráchané dieťa. Pamätám si to, ako keby to bolo len dnes. Ten odporný rybí zápach. Ani môjmu žalúdku sa to nepáčilo.

Vtedy to bolo naposledy, čo som ho videla. Počasie sa zrazu zmenilo a rozbúrené more mi ho navždy zobralo.

Ani po toľkom čase sa moja bolesť nezmiernila. Nič nepomáhalo. Ani tie posraté lieky, čo do mňa pchali. Túžila som byť už len s ním. A toto bolo jediné riešenie. Jediné, ktoré som si dokázala vo svojej ubolenej duši predstaviť.

Vydýchla som si. Konečne budeme spolu. Posledný pohľad patril chlapíkovi, ktorý ku mne utekal so sekerou v ruke. Chcel ma zachrániť. Ale mne už nebolo pomoci. Už som bola na ceste za svojou jedinou láskou. Láskou, ktorá sa mi stala osudnou...